EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 26.3.2010
COM(2010)114 galīgā redakcija

KOMISIJAS ZIŅOJUMS PADOMEI,

ar ko novērtē progresu, par kuru Itālija paziņojusi Komisijai un Padomei attiecībā uz apmaksājamās papildnodevas atgūšanu no piena ražotājiem par laikposmiem no 1995./1996. gada līdz 2001./2002. gadam

(atbilstīgi Padomes Lēmuma 2003/530/EK 3. pantam)

KOMISIJAS ZIŅOJUMS PADOMEI,

ar ko novērtē progresu, par kuru Itālija paziņojusi Komisijai un Padomei attiecībā uz apmaksājamās papildnodevas atgūšanu no piena ražotājiem par laikposmiem no 1995./1996. gada līdz 2001./2002. gadam

(atbilstīgi Padomes Lēmuma 2003/530/EK 3. pantam)

Šo novērtējuma ziņojumu Komisija ir sagatavojusi atbilstīgi 3. pantam Padomes 2003. gada 16. jūlija Lēmumā 2003/530/EK par tā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, ko Itālijas Republika gatavojas piešķirt piena ražotājiem.

Saskaņā ar minētā lēmuma 1. pantu atbalsts, ko Itālijas Republika piešķīrusi, pati samaksājot Kopienai summu, kura tai pienākas no piena ražotājiem kā laikposmā no 1995./1996. līdz 2001./2002. gadam uzliktā papildnodeva par pienu, un atļaujot šiem ražotājiem vairāku gadu gaitā nomaksāt parādu atlikta maksājuma veidā, nepiemērojot procentu likmi, izņēmuma kārtā ir uzskatāms par saderīgu ar kopējo tirgu, ja:

– ražotāji parādu atmaksā pilnībā, katru gadu veicot vienādus maksājumus,

– atmaksas periods, kas sākas 2004. gada 1. janvārī, nepārsniedz 14 gadus.

Saskaņā ar minētā lēmuma 2. pantu atbalstu piešķir ar nosacījumu, ka Itālija paziņo ELVGF papildnodevas kopējo summu par attiecīgajiem laikposmiem un nesamaksāto parādu trīs vienādu gada maksājumu veidā atskaita no ELVGF finansētajiem izdevumiem attiecīgi par 2003. gada novembri, 2004. gada novembri un 2005. gada novembri.

Itālija, nosūtot 2003. gada 26. augusta vēstuli, pienācīgi paziņoja papildnodevas kopējo summu par attiecīgajiem laikposmiem.

Atlikušais nesamaksātais parāds tika pienācīgi atskaitīts no ELVGF finansētajiem izdevumiem par 2003., 2004. un 2005. gada novembri.

Lēmuma 3. pantā noteikts, ka Itālijas kompetentās iestādes ik gadu Padomei un Komisijai ziņo par progresu, kas panākts, no ražotājiem atgūstot laikposmā no 1995./96. līdz 2001./02. gadam uzliktās papildnodevas summu.

Saskaņā ar šo noteikumu Itālijas iestādes ar *AGEA* 2009. gada 23. novembra vēstuli iesniedza Komisijai piekto ziņojumu par 2008. gada daļas maksājumu.

Nodevas maksāšana saskaņā ar maksājumu grafiku

No aptuveni 23 300 ražotājiem, kuri kopā patlaban ir parādā nodevu par 7 laikposmiem, uz ko attiecas Padomes lēmums, bet kuri pirms galīgā sprieduma pasludināšanas ir saņēmuši valsts tiesu rīkojumu par maksājuma apturēšanu, 15 403 ražotāji izvēlējās maksāt saskaņā ar maksājumu grafiku. Ja ražotājs izvēlas maksāt saskaņā ar maksājumu grafiku, viņam jāizbeidz uzsāktā tiesvedība. Turklāt, ja kaut viens gada maksājums netiek veikts, ražotājiem tiek liegta iespēja turpināt maksāt saskaņā ar grafiku, un no viņiem tiek piedzīta visa piekritīgā summa ar uzkrātajiem procentiem.

15 403 līdzdalīgie ražotāji 2004. gadā pirms pirmā maksājuma veikšanas bija parādā aptuveni 345 miljonus euro, kas atbilst apmēram vienai ceturtdaļai no ražotāju nesamaksāto nodevu kopējās summas. Tāpēc šķiet, ka lielākā daļa ražotāju, kuri piegādes bija pārsnieguši mazākā apjomā, izvēlējās maksāt saskaņā ar grafiku. Turpretim ražotāji, kuru individuālie piegādes pārsniegumi bija lielāki (aptuveni 8 000 ražotāju, no kuriem pieprasīts 1 miljards euro, kas atbilst nesamaksātajai nodevai par septiņiem laikposmiem), izvēlējās nepiedalīties maksāšanas grafikā. Tomēr jāpiemin, ka Itālijas iestādes 2008. gadā ir saņēmušas aptuveni 95 jaunus pieteikumus maksāšanai pa daļām, kas atbilst apmēram 3 miljoniem euro.

Līdz 2008. gada 31. decembrim 12 038 ražotājiem bija jāveic piektais maksājums, kura kopējā summa bija EUR 25 125 386,94. Itālijas iestāžu veiktās pārbaudes liecina, ka 11 872 ražotāji 2008. gadā kopumā ir pienācīgi samaksājuši EUR 24 217 314,32. Tas nozīmē, ka 98,5 % ražotāju, veicot piekto maksājumu, ir laikus samaksājuši 96,4 % nodevas summas. Iepriekš, proti, veicot pirmo, otro, trešo un ceturto maksājumu, laikus tika samaksāti attiecīgi 99,6 %, 97,9 %, 99,5 % un 99,7 % piekritīgās summas. Tāpēc kopējā nodevas summa, kas iekasēta pirmajos četros maksājumos, ir nepilni 127 miljoni euro (98,6 % kopējās piekritīgās summas).

Lai gan minētie skaitļi nepārprotami liecina par līdzdalīgo ražotāju centieniem izpildīt saistības, Komisija uzskata, ka pēcpārbaudes, kas veiktas gadījumos, kad maksājums nav reģistrēts noteiktajā termiņā, ir galvenais rādītājs tam, cik lielā mērā iestādes ir apņēmušās nodrošināt maksājumu grafika nosacījumu pareizu ievērošanu un gādāt par piekritīgās nodevas pilnīgu iekasēšanu.

Piektā maksājuma laikposmā 166 ražotāji vēl joprojām nebija veikuši maksājumus, kas 2008. gada beigās veidoja attiecīgi EUR 908 072,62. Kā liecina no Itālijas iestādēm saņemtā informācija, centrālās iestādes par visiem šiem gadījumiem ir paziņojušas attiecīgajām reģionālajām iestādēm, lai panāktu visas piekritīgās summas samaksu (ar procentiem).

Tomēr Komisija šajā sakarībā norāda, ka, tāpat kā pagājušajā gadā, arī piektajā Itālijas ziņojumā nav nekādu ziņu par nodevas summām, kas faktiski iekasētas pēc Itālijas iestāžu veiktajām kontrolēm un izpildes pasākumiem.

Par laikposmiem no 1995./1996. līdz 2001./2002. gadam maksājamā nodeva, kas nav iekļauta maksājumu grafikā

Jau pieminēts, ka iespēja maksāt saskaņā ar maksājumu grafiku tiek izmantota samērā maz, ja ņem vērā tajā ietverto nodevas summu. Tā kā Itālijas tiesas līdz galīgā sprieduma pasludināšanai ir apturējušas maksājumu rīkojumus, tad nav iespējams tūlīt iekasēt summu no aptuveni 8000 ražotāju, no kuriem ir pieprasīta nodeva apmēram 1 miljardu euro apjomā, bet kuri ir izvēlējušies maksājumu grafikā neiesaistīties.

Iepriekšējos novērtējuma ziņojumos, ko Komisija iesniedza Padomei, bija izteikts viedoklis, ka nākamajos Itālijas sagatavotajos gada ziņojumos īpaša uzmanība būtu jāpievērš tiesvedībai, kas uzsākta saistībā ar attiecīgajiem septiņiem laikposmiem, un jāsniedz sīkākas ziņas, apstiprinot to ražotāju maksājumus, kuru tiesvedība nav bijusi veiksmīga. Ja šādas informācijas nebūs, Komisija nespēs pienācīgi uzraudzīt, vai tiek iekasēta maksājumu grafikā neiekļautā nodevas daļa.

Tomēr atšķirībā no Itālijas iepriekšējā ziņojuma, par piekto maksājumu sniegtajā ziņojumā nav nekādas informācijas par šīm tiesas prāvām.

Tomēr no Itālijas iestādēm 2009. gada augustā saņemtā papildinformācija liecina, ka Itālijas administrācija ir uzvarējusi tiesas prāvās, kas atbilst aptuveni 11 miljoniem euro. Tomēr Komisija nav saņēmusi informāciju par šo summu faktisko iekasēšanu. 2009. gada augustā saņemtā informācija arī liecina, ka Itālijas tiesās joprojām notiek tiesāšanās par aptuveni 529 miljoniem euro.

Komisija izsaka nožēlu par maksājuma grafikā neiekļautās nodevas lēno iekasēšanu un par Itālijas iestāžu sniegtās informācijas līmeni, kas nav pietiekams. Lēnais progress saistīts gan ar tiesas prāvu ilgumu (no neatgūtajiem aptuveni 529 miljoniem euro nepilni 527 miljoni euro attiecas uz 5 – 10 gadus ilgām tiesas prāvām), gan arī ar to summu ieilgušo atgūšanu, attiecībā uz kurām tiesvedība ir izbeigta (Itālijas ziņojumā par piekto maksājumu nav informācijas par atgūšanu, bet iepriekš sniegtā informācija liecina, ka pēc veiksmīgām tiesas prāvām līdz pat 2008. gadam ir iekasēti tikai aptuveni 300 000 euro).

Secinājums

Komisija uzskata, ka progress, ko Itālijas iestādes panākušas, atgūstot piekritīgo summu no ražotājiem, kuri izvēlējušies maksāt saskaņā ar maksājumu grafiku, ko Padome 2003. gadā apstiprināja attiecībā uz laikposmiem no 1995./96. līdz 2001./02. gadam, liecina par pienācīgu pārvaldību. Tomēr Komisija pauž nožēlu ka tai nav iespējams novērtēt attiecīgās nodevas iekasēšanā izrādīto centību vai panākto progresu, ja netiek norādītas summas, kas faktiski iekasētas no tiem līdzdalīgajiem ražotājiem, kuri nav veikuši maksājumus un kuriem tāpēc liegta iespēja turpināt dalību maksājumu grafikā. Komisija uzskata par nepieciešamu, ka Itālijas iestāžu turpmākajos ziņojumos ir pietiekami sīka informācija par šādu iekasēšanu.

Komisija izsaka nožēlu par lēno tempu, kādā tiek iekasētas maksājumu grafikā neietvertās nodevas summas, attiecībā uz kurām uzsākta tiesvedība Itālijas tiesās, un uzskata, ka nodevu atgūšana nenorit apmierinoši. Kā minēts iepriekš, Komisija uzskata, ka Itālijas turpmākajos ziņojumos ir jābūt pietiekami sīkai informācija par maksājumu grafikā neietvertās nodevas summas iekasēšanu.